TEZAUR LITURGIC

27 IULIE

PARACLISUL SF.MARE MUCENIC PANTELIMON TĂMĂDUITORUL

ATENA,2020

www.tezaurliturgic.ro

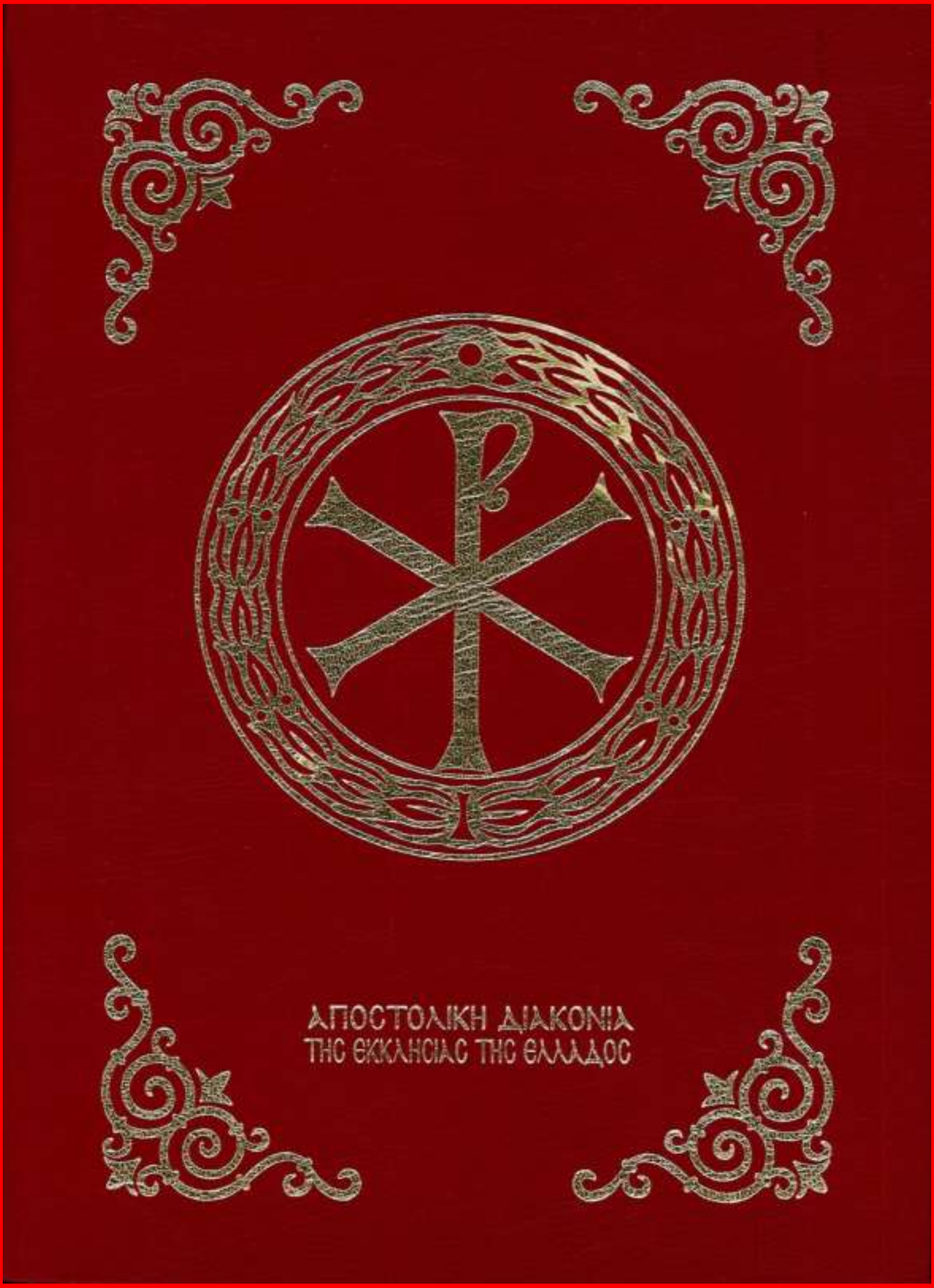

27 ΙΟΥΛΙΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικήν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: *Ἀμήν.*

Ἤ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ’ (142).

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ’ ὑπαμοιβῆς, μετά τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α’. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β’. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ’. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσδράμωμεν, ἐκδυσωποῦντες ἐκτενῶς ὡς ἡμέτερον, θερμὸν προστάτην ἄγρυπνον φρουρὸν καὶ ἰατρόν, Ἅγιε Ἀνάργυρε, πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶντες· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἀναγκῶν καὶ κινδύνων, Παντελεῆμον πάνσοφε ἡμᾶς, τοὺς μετὰ πόθου, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν’ (50).

Εἶτα ὁ Κανών.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πολλοῖς συνεχόμενοις πειρασμοῖς, σὲ παρακαλοῦμεν, ἐκζητοῦντες ἀπαλλαγήν, Χριστοῦ Ἀθλητὰ Παντελεῆμον, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Παθῶν ἡμᾶς θλίβουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι ἡμῶν ψυχάς, ἐκδίωξον ταύτην Ἀθλοφόρε, ὁ ταχινὸς ἀντιλήπτωρ τῆς ποίμνης σου.

Σωτῆρά σε ἔχοντες καὶ φρουρόν, δυσωποῦμεν μάκαρ, λυτρωθῆναι τῶν δυσχερῶν, νοσημάτων πάντων Ἀθλοφόρε, Παντελεῆμον σοφὲ συμπαθέστατε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ Σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾨδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἰατρόν σε καὶ ῥύστην παθῶν ἡμῶν ἔχομεν, ὦ Παντελεῆμον παμμάκαρ, τούτων ἐκλύτρωσε, πάντα ἰώμενος, τῶν νοσημάτων τὰ ἄλγη, τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, θεῖε Ἀνάργυρε.

Ἱκετεύομεν μάκαρ τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσασθαι, σὲ γὰρ πανάγιε, γαληνιαῖον λιμένα, ἔχοντες προσφεύγομεν, οἱ χειμαζόμενοι.

Εὐεργέτην καὶ σώστην σὲ ἐπιγραφώμεθα, ὡς εὐεργεσίας ποιοῦντα πᾶσι τῆς χρήζουσι, πάντας γὰρ Ἅγιε, Παντελεῆμον τοὺς πίστει, ἐλεεῖς καλοῦντάς σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε Σύ μοι βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ Σὲ γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὴν ποίμνην σου Ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες ἐν συμφοραῖς εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄγρυπνον φύλακά τε καὶ ῥύστην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτην θερμὸν καὶ μέγαν ἀντιλήπτορα, παμμάκαρ ἀεὶ ἐν πάσαις περιστάσεσιν, Ἀθλητὰ σὲ ἔχομεν, τὴν σὴν ποίμνην τάχος ἐκλύτρωσαι, παντοίων θλίψεων καὶ ἀναγκῶν, τὸν σὲ καὶ μόνον, προστάτην ἔχουσαν.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοσημάτων Ἀνάργυρε, πλησθέντων ἡμῶν νῦν τάχος ἐξάλειψον, διπλῆν ἴασιν δωρούμενος, τῆς ψυχῆς παμμάκαρ καὶ τοῦ σώματος.

Εὐσπλαγχνίᾳ ἐπίβλεψον, ὦ Παντελεήμων Μάρτυς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην πάντων ἐκλυτρούμενος, τῶν δεινῶν παντοίων τε κακώσεων.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης τε, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακείμενοις νῦν, ὡς φιλέλεος βοήθησον, τοῖς σοῖς δούλοις Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι Σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον σοφέ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὸ σὸν νῦν ἔλεος ἀφθόνως διδούς, Παντελεῆμον ἡμῖν ἅπασι τοῖς δούλοις σου.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ αἰωνίας τυχεῖν λυτρώσεως, καὶ Βασιλείας τῷ Χριστῷ πρέσβευε.

Ἴασαι ἡμῶν, τὴν κατ᾽ ἄμφω νῦν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιούμενος, καὶ τὴν ὑγείαν, σαῖς πρεσβείαις ἡμῖν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς Σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Προστάτην σε, ἀληθῶς γινώσκομεν, καὶ φρουρὸν Παντελεῆμον παμμάκαρ, τῶν πειρασμῶν, διαλύοντα ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνοντα, δεόμεθά σου οὖν ἀεί, ἐκ πασῶν ἀναγκῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὡς τεῖχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ πασῶν σε ἰατρὸν ἀλγηδόνων, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι μάκαρ, τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ ἀγαλλόμενοι, ὦ Ἅγιε καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐπίκουρον, σὲ ἐν θλίψεσι πάσαις, καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν Ἀθλοφόρε, Παντελεῆμον παμμάκαρ σπουδαῖον, καὶ ποταμὸν δωρεῶν σὲ γινώσκομεν, καὶ

πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὸν καὶ ὀξὺν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ἐν κλίνῃ, νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεός, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, Σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τὴν ποίμνην σου Ἀθλοφόρε, ὅτι πάντες ἐν συμφοραῖς εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄγρυπνον φύλακά τε καὶ ῥύστην.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παῤῥησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Μιμητὴς ὢν παμμάκαρ τοῦ ἐλεήμονος, καὶ τὴν χάριν λαβὼν παρ᾽ Αὐτοῦ τῶν ἰάσεων, μὴ παρίδῃς τοὺς ἐν πολλαῖς κακώσεσιν ἡμᾶς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς συμπαθής, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· φεῖσαι Παντελεῆμον, καὶ σπεῦσον εἰς θεραπείαν, ὁ προστατεύων σὺ ἀεί, Ἀθλοφόρε τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Πεφυτεύμενος ἐν τῷ οἴκῳ Κύριου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Αὐτοῦ ἐξανθήσει.*

Εὐαγγέλιον.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Μὴ παρίδῃς δέησιν, τῶν ἀναξίων σῶν δούλων, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε, ἀλλὰ δέξαι τάχιστα καὶ βοήθησον, θλίψει ὀδύνη τε, πλείστῃ παλαίουσι, καὶ δαιμόνων ἐπιθέσεσι, σκέπην σε ἔχουσιν, ἡμῖν καὶ σοὶ πίστει προσφεύγουσι· λύτρωσον οὖν τὴν ποίμνην σου, πάσης καὶ παντοίας κακώσεως, ἴασιν ἀφθόνως, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων δωρεάν, ταχὺ παρέχων Ἀνάργυρε, πᾶσι τοῖς οἰκέταις σου.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους· δι' ὃν ἤθλησας μάκαρ στεῤῥῶς δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας θεῖε Ἀνάργυρε, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ὁ ἰαμάτων λαβών, παρὰ Χριστοῦ τὴν χάριν.

Θησαυρόν σε χαρίτων καὶ πηγὴν ἰαμάτων Ἅγιε ἔχομεν, πολεμίων τε πᾶσιν, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, ὁρατοῖς τε μὴ ψάλλουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομίσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτην ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς ὦ Μάρτυς ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας, τὰς τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς Ἀθλοφόρε τὰ ἄλγη, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων, τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς καλοῦσί Σε θεοφόρον, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν Σύ, τὰς προσβολᾶς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας, πλήρωσον ὦ Μάρτυς, τῶν νοσημάτων τὰ ἄλγη ἰώμενος, Παντελεῆμον προστάτα ἡμῶν θερμότατε.

Πρεσβείαις σου παμμάκαρ, Κύριον δυσώπει, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης εὐΐλατον, ἡμῖν γενέσθαι τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντας παμμάκαρ θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν μεταποιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φωτός Σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον Σὲ καταγγέλλοντας.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Την υψηλοτέραν των ουρανών, και καθαρωτέραν λαμπηδόνων ηλιακών, την λυτρωσαμένην, ημάς εκ της κατάρας, την Δέσποιναν του κόσμου, ύμνοις τιμήσωμεν.

Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή, προς σε καταφεύγω την Κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, συ μοι βοήθησον.

Δέσποινα και μήτηρ του Λυτρωτού, δέξαι παρακλήσεις, αναξίων σων ικετών, ίνα μεσιτεύσης προς τον εκ σου τεχθέντα. Ὠ Δέσποινα, του κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι την ωδήν, νυν τη πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικώς, μετά του Προδρόμου, και πάντων των Αγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, του οικτειρήσαι ημάς.

Άλαλα τα χείλη των ασεβών, των μη προσκυνούντων, την εικόνα σου την σεπτήν, την ιστορηθείσαν, υπό του αποστόλου, Λουκά ιερωτάτου, την Οδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί…

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν…

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, ἐλεεῖς ὡς ἀληθῶς, τοὺς προσκαλουμένους σε πίστει, ἐν ταῖς ἀνάγκαις αὐτῶν, ἕτοιμος γενόμενος, προστάτης καὶ λυτρωτής, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι, τὴν ἐπωνυμίαν, ἔχων ἀληθεύουσαν, Παντελεῆμον σοφέ, θεῖε, τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε· ὅθεν καὶ ἡμᾶς δεομένους, πίστει πάσης θλίψεως ἐκλύτρωσαι.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἀγλάϊσμα Παντελεῆμον σοφέ, ἐδείχθης μακάριε ἰατρὸς ἄμισθος, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, πόθῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ, καὶ ἁγίῳ ναῷ σου, ἴασιν νοσημάτων, καὶ παντοίων κινδύνων, παρέχων ἀενάως Ἀθλητὰ ταῖς ἱκεσίαις σου.